

РЕШЕНИЕ

№ 1057

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8967** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 АПК.

Образувано е по искова молба на „ИСА 2000“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. П. Б., срещу Агенция „Митници“, за заплащане на обезщетения за имуществени вреди, както следва:

1. Реално претърпяна вреда, изразяваща се в загуба поради задържано и невърнато гориво в количество от 12 885 литра в размер на 24 739.20 лв., ведно със законната лихва от 29.05.2018 г. до окончателното изплащане.
2. Реално претърпяна вреда, изразяваща се в загуба поради унищожаване на 10 броя гуми на стойност 1928 лв. и на два броя акумулатори на стойност 217.50 лв., ведно със законната лихва от 29.05.2018 г. до окончателното изплащане.
3. Реално претърпяна вреда поради изразходване на парични средства за наем на идентичен специализиран автомобил от други дружества – превозвачи, поради невъзможност дружеството да ползва собствената си цистерна рег. [рег.номер на МПС] , в периода от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г. в размер на 52 626.99 лв., ведно със законната лихва от 29.05.2018 г. до окончателното изплащане.

Ищецът претендира, че притежава цистерна рег. [рег.номер на МПС] за превоз на гориво за собствени нужди. На 29.05.2018 г., при извършена проверка на цистерната от длъжностни лица при Агенция „Митници“ е констатирано нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС, поради което е описано и иззето намиращото се в автомобила около 14 000 литра дизелово гориво, както и самата цистерна. Издаденото за нарушението

Наказателно постановление (НП) № 614 от 06.02.2019г. било отменено с влязло в сила на 14.02.2020 г. съдебно решение. Въз основа на съдебния акт, в писмо от 18.02.2020 г. ищецът поискал изпълнение на съдебното решение и връщане на цистерната и горивото, което било сторено чак на 26.06.2020 г., но при отказ за връщане на горивото. Поддържа, че задържането е незаконно и в резултат на него били унищожени гумите и акумулатора на автомобила и неоснователно е конфискувано горивото. Задържането на цистерната наложило да се използва подобен автомобил от други превозвачи за дейността на дружеството по превоз на гориво. Претендира, че имуществените му вреди се изразяват в: стойността на задържаното гориво; стойността на унищожените гуми и акумулатори и извършването на допълнителни разходи за използване на чужд автомобил за превоз на гориво. Счита, че така претърпените вреди са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с отмененото НП № 614 от 06.02.2019г. и бездействието на административния орган по връщане на запорираното имущество. Претендира съдът да постанови решение, с което да уважи исковите претенции и да присъди сторените разноси.

Ответникът Агенция „Митници“ оспорва исковите претенции чрез юрк. С. в писмен отговор от 08.04.2022 г. и писмена защита от 09.02.2024 г. Поддържа, че не са налице елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Поддържа, че процесното гориво, закупено от „САКСА“ ООД, е натоварено на друга цистерна и за него не е заплатен акциз. Оспорва собствеността на претендираните за унищожени гуми и акумулатори, като счита за недоказано тяхното състояние към датата на задържане на цистерната. Поддържа, че до отмяната на НП автомобилът и горивото са задържани на законно основание, поради което не се следва обезщетение. Счита, че липсват данни за реално претърпени пропуснати ползи поради липса на доказателства, че имуществото на ищеца със сигурност ще бъде увеличено с претендираните суми. Счита, че доказателствата, събрани при новото разглеждане на делото от АССГ не обосновават извод за доказаност на исковите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото и се установява от договор за покупко-продажба на МПС от 23.02.2015 г. и фактура № 905 от 23.02.2015 г., че ищецът „ИСА 2000“ ЕООД е закупил специален автомобил - цистерна за гориво МАН модел 35Л483 FFNLC, с рег. [рег.номер на МПС] .

Ищецът е представил протокол за периодична проверка № 15820839 от 29.03.2018 г. на цистерната с рег. [рег.номер на МПС] , според който тя е с обща вместимост от 23 350 литра и 3 броя камери с вместимост, както следва: 7500 литра, 4950 литра и 10 900 литра.

Не е спорно, че „ИСА 2000“ ЕООД притежава Лиценз рег. № [ЕГН] на МТИТС за международен автомобилен превоз на товари.

Ищецът претендира, че с фактура № 195290 от 11.05.2018 г. закупил от „САКСА“ ООД 19 912 литра газьол за извънпътна техника и трактори на стойност от 31 799.46 лв. без ДДС като същият документ удостоверява извършена услуга по транспорт на

гориво за [населено място] на стойност от 62.00 лв. без ДДС. Според приемо-предавателен протокол (ППП) от същата дата горивото е натоварено в петролната база на САКС в [населено място], район „К.“ на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Друг приемо-предавателен протокол № 505214 от 11.05.2018 г. с изпълнител „САКСА“ ООД и платец „ИСА 2000“ ЕООД удостоверява предаден газбъл за извънпътна техника и трактори с тегло 16 609 тона и влекач СО 3040 АХ. И двата ППП съдържат данни, че горивото е предадено с декларация за съответствие № 1043/30.04.2018 г.

Приложена е товарителница от 11.05.2018 г. с място на съставяне „САКСА“ ООД, Нови Искър, кв. К., превозвач „САКСА“ ООД, влекач рег. [рег.номер на МПС] , шофьор Р. П. Н., за петролен продукт 27101943/S. Diesel, количество 19 966 литра и тегло 16 588 кг, декларация за съответствие № 1043/30.04.2018 г.

Установява се от Протокол № 18BG5800A019205 от 29.05.2018 г. за извършена проверка от служители на Митница Столична, че е извършена проверка на шофьор П. С. И., на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] . Проверяващите установили наличие на течност с мирис на дизелово гориво. След около 40 минути били представени документи: фактура № 195290 от 11.05.2018 г. с изпълнител „САКСА“ ООД 19, два броя ППП, АДД, декларация за съответствие № 1043/30.04.2018 г. По данни на П. С. И. автоцистерната е съдържала около 14 000 литра гориво. С цел обезпечаване на проверената автоцистерна същата е транспортирана до данъчен склад на „САКСА“ ООД и запечатана с поставяне на пломба.

Процесната автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] и съдържащото се в нея около 14 000 литра дизелово гориво са задържани с опис на иззети акцизни стоки № 18BG5800A019205 от 29.05.2018 г. на ЦМУ при АМ на основание чл.107а от ЗАДС.

На 17.08.2018 г., на „ИСА 2000“ ЕООД е съставен АУАН № 377 от 17.08.2018 г., за извършено на 29.05.2018 г. нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС, тъй като превозваното с автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] и шофьор П. И. гориво не било придружено с документи за доказване заплащането на акциз. Според АУАН с цел на установяване на точното количество гориво в автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] течностите от трите клетки са преточени в друга цистерна, собственост на „САКСА“ ООД и върнати обратно в автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] . Установени са следните количества: в клетка №1 на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] – 3640 литра; в клетка №2 на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] – 3034 литра и в клетка №3 на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] – 6229 литра, или общо 12 903 литра. Автоцистерната е обезпечена чрез поставяне на пломби и оставена на паркинг на територията на данъчен склад на „САКСА“ ООД.

Според АУАН цялото количество газбъл за извънпътна техника и трактори от 19 912 литра по АДД с УК № 0...3772323 от 11.05.2018 г., превозвано от „САКСА“ ООД с товарен автомобил рег. [рег.номер на МПС] е разтоварено в [населено място], база В., с получател „ИСА 2000“ ЕООД

Въз основа на АУАН № 377 от 17.08.2018 г. е издадено НП № 614 от 06.02.2019 г. на заместник директора на ТД Югозападна при АМ, с което на „ИСА 2000“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 16 670.68 лв. за нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС и на основание чл.124, ал.1 е ал.2 от ЗАДС са отнети в полза на държавата автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] и 12 903 литра нефтопродукт.

Не е спорно по делото, че с решение № 166630 от 16.07.2019 г. по нахд № 5052/2019 г.

на СРС, оставено в сила с решение № 945 от 14.02.2020 г. по кнахд № 11108/2019 г. на АССГ, VI-ти Касационен състав, е отменено НП № 614 от 06.02.2019 г. на заместник директора на ТД Югозападна при АМ.

С искане вх. № 32-54286 от 18.02.2020 г. „ИСА 2000“ ЕООД приложило влезлите в сила съдебни решения за отмяна на НП № 614 от 06.02.2019 г. на заместник директора на ТД Югозападна при АМ и поискало от Столична митница при Агенция „Митници“ незабавно връщане на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС].

Това искане е подновено с искане вх. № 32-87532 от 19.03.2020 г. и искане вх. № 32-143835 от 21.05.2020 г.

Автомобилът е предаден с протокол от 26.06.2020 г. Изрично е отбелязано в него, че съдържащото се в цистерната гориво е преточено.

Установява се от искане вх. № 32-187408 от 01.07.2020 г., че автомобилът е предаден без съдържащото се в него гориво, поради което дружеството настояло за неговото връщане, като оспорило твърденията на митническите органи, че горивото е „изоставено в полза на държавата“.

Ответникът е приложил писмо рег. № 32-192693 от 06.07.2020 г. на директора на ТД Югозападна, според което горивото като акцизна стока се счита за изоставено в полза на държавата на основание чл.106а, ал.2 от ЗАДС. Писмото е получено от дружеството на 08.07.2020 г.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

В случая не е спорно изпълнението на отрицателната процесуална предпоставка по чл.204, ал.1 АПК с оглед отмяната по съдебен ред на НП № 614 от 06.02.2019 г. на заместник директора на ТД Югозападна при АМ. Спорно е дали ищецът реално е претърпял имуществени вреди, кои от тях са настъпили в пряка причинно-следствена връзка с отмененото НП, както и размерът на вредите.

Видно от отмененото НП № 614 от 06.02.2019 г. процесното гориво е отнето в полза на държавата на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС – като стока, предмет на нарушението, а процесната автоцистерна – на основание чл.124, ал.2 от ЗАДС – като средство за извършване на нарушението. Теоретичната разлика между стока предмет на нарушението, и средството за неговото извършване, е изцяло ирелевантна за

исковото производство по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Релевантно е обстоятелството, че двете вещи – автоцистерната и съдържащото се в нея гориво са задържани с опис на иззети акцизни стоки № 18BG5800A019205 от 29.05.2018 г. на основание чл.107а от ЗАДС във връзка с процесната проверка по Протокол № 18BG5800A019205 от 29.05.2018 г.

Отмененото НП № 614 от 06.02.2019 г. безспорно е издадено за нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС, констатирано при същата проверка. С отмяната на наложеното административно наказание с влязло в сила съдебно решение се признава с обратна сила (към датата на издаване на НП) неговата незаконосъобразност, т.е. липсата на нарушение по чл.126, ал.1 от ЗАДС. Последиците от наложеното административно наказание, свързани с отнемане на стоките и средството за извършване на нарушението по смисъла на чл.124, ал.1 и ал.2 от ЗАДС, освен, че следва да се считат за отменени с отмяната на НП, също отпадат с обратна сила. За периода от задържането на цистерната и горивото в нея до отмяната на НП не съществува законово основание за това задържане.

Релевантно за първите две искиви претенции е бездействието на органи и длъжностни лица при ответника по връщане на цистерната и горивото в нея след влизане в сила на съдебното решение за отмяна на НП на 14.02.2020г.

Съдът приема, че ответникът неправилно се позовава на нормата на чл.106а, ал.2 от ЗАДС (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), според която акцизни стоки, които в 45-дневен срок от уведомяването за прекратяване на административнонаказателното производство или от влизането в сила на наказателното постановление или от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на наказателното постановление не са потърсени, се смятат за изоставени в полза на държавата.

Логично е становището на ищеца, че с подадените от него искания за връщане на цистерната, той е поискал връщане и на съдържащото се в нея гориво. Обратната теза – че се иска връщане на цистерната, но без горивото в нея, е лишена от всякакви житейска и търговска логика. В срока по чл.106а, ал.2 от ЗАДС ищецът е поискал връщане на цистерната с искане вх. № 32-54286 от 18.02.2020 г., подновено с допълнителни искания вх. № 32-87532 от 19.03.2020 г. и вх. № 32-143835 от 21.05.2020 г. Становището, изразено в писмо рег. № 32-192693 от 06.07.2020 г. на директора на ТД Югозападна, освен, че е неправилно е и равнозначно на неизпълнение на влязло в сила съдебно решение. Дори и да се приеме тезата, че отказът в писмо рег. № 32-192693 от 06.07.2020 г. за връщане на горивото има характер на индивидуален административен акт, съдът намира за неотнормима към него предпоставката по чл.204, ал.1 от АПК. Това е така, тъй като претенцията на ищеца за връщане на цистерната и горивото в нея се основава на влезли в сила съдебни решения, поради което е недопустимо поставянето на допълнителни изисквания за тяхното изпълнение. С отмяната на НП следва да се считат за отпаднали и мерките по чл.124, ал.1 и ал.2 от ЗАДС, а изискването по чл.106а, ал.2 от ЗАДС е изпълнено още в подаване на искане вх. № 32-54286 от 18.02.2020 г., към което са приложени влезлите в сила съдебни решения. С други думи, след отмяната на НП № 614 от 06.02.2019 г. и своевременно подаденото искане за връщане на цистерната, логично заедно с горивото в нея, органи от ответната администрация не са имали основание за задържане на горивото. Техните неоснователни действия по задържането му могат да се приемат като фактически незаконосъобразни действия по

смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, вр. чл.204, ал.4 от АПК. Изложеното обосновава основателност на претенцията на ищеца за възстановяване на стойността на реално загубеното гориво, съдържащо се в цистерната, което за него представлява реално претърпяна загуба.

Неоснователно е възражението на ответника, че закупеното от „САКСА“ ООД гориво по фактура № 195290 от 11.05.2018 г. не е прелято на процесната автоцистерна с рег. [рег.номер на МПС] . Приетите съдебни автотехнически експертизи (САТЕ) както при първоначалното, така и при повторното разглеждане на делото, установяват по безспорен и категоричен начин, въз основа на GPS разпечатки за движението на двата автомобила (процесния и рег. № СО 3040 АХ), че зареденото гориво „газъл за извънпътна техника и трактори“ в автоцистерната с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ИСА 2000“ ЕООД, на територията на базата в [населено място],[жк], ул. „46“-та, № 2, съвпада по време с това, прелято от автоцистерна, собственост на „Сакса“ ЕООД. При първоначалното разглеждане на делото, в о.с.з. на 17.11.2022 г., вещото лице А. Г. е пояснил, че цистерните са две и координатите и на двете цистерни са идентични – двете цистерни са на едно и също място и от едната се прелива в другата. От документите, приложени към фактура № 195290 от 11.05.2018 г. се установява, че закупените с нея гориво е било със заплащан акциз, поради което и това възражение на ответника е неоснователно. Неоснователността на тезата на ответника, че горивото не е същото, е отречена с влезлите в сила съдебни решения по отмяна на НП № 614 от 06.02.2019 г.

На следващо място: установява се от Протокол № 18BG5800A019205 от 29.05.2018 г., че е извършена проверка от служители на Митница Столична, на П. С. И. – като шофьор на автоцистерна рег. [рег.номер на МПС] , която е спряна за проверка при движението ѝ по автомагистрала „Т.“. Вън от съмнение е, че за да бъде в движение, превозното средство трябва да е оборудвано с гуми и акумулатори. Липсата на документи за тяхната собственост е изцяло ирелевантна за спора, тъй като тези принадлежности са присъщо необходими за движението на всяко МПС. С други думи - липсата на документи за собственост на гумите и акумулатора не е равнозначна на това, че автомобилът не е бил оборудван с тях към датата на проверката на 29.05.2018 г. Последното обстоятелство се установява по безспорен начин от приети при първоначалното и при новото разглеждане на делото съдебни автотехнически експертизи (САТЕ). Според САТЕ от 28.11.2023 г. към датата на проверката на 29.05.2018 г. процесният товарен автомобил е бил годен за превоз на горива, т.е. оборудван с гуми и акумулатори, присъщо необходими за неговото движение.

Според експертизата стойността на задържаното гориво в размер на 12 885 литра (според протокола за връщане от 26.06.2020 г.) към 29.05.2018 г. е **24 739.20 лв.**, за която сума първата искова претенция следва да бъде уважена изцяло съобразно изменението ѝ, направено с молба от 06.12.2023 г. и допуснато в същото о.с.з.

По отношение на стойността на гумите и акумулаторите съдът също кредитира САТЕ от 28.11.2023 г., тъй като е изчислила тяхната стойност при „средни условия“ – средна стойност между нови и напълно амортизирани принадлежности. Допълнително, в о.с.з. на 06.12.2023 г. вещото лице пояснява компонентите на приложената формула за изчисление на

действителната стойност на гумите и акумулаторите на база месечно овехтяване. Според експертизата при регистрацията на автоцистерната в страната на 26.02.2015 г., същата е била оборудвана с 10 броя гуми. С фактури № 30000551207 от 02.07.2020 г, № 30000551763 от 14.07.2020 г и № 30000561676/16.11.2020 г. са закупени 10 броя гуми, които са монтирани на цистерната, доколкото са фактурирани монтаж и баланс. С фактура № [ЕГН]/25.06.2020 г. са закупени и монтирани нови акумулаторни батерии. Според експерта, от датата на регистрация на автоцистерната в страната - 26.02.2015 г. до датата на връщането ѝ на - 26.06.2020 г. са изминали 5 години и 4 месеца и предвид престоя ѝ без поддръжка на гуми и използване на акумулаторните батерии, същите ще бъдат напълно амортизирани и следва да бъдат подменени с нови. Тази подмяна се установява по безспорен начин от посочените фактури за закупуване на нови автомобилни части, както и от разпита на свидетелката М. Б., която е присъствала на приемането на автомобила на 26.06.2020 г. и установява, че същият е бил със спаднали гуми и неработещи акумулатори. Възраженията на Б. при приемо-предаването на 26.06.2020 г. са видими в протокола (л.138 от адм.д.№ 8967/2023 г.), макар и частично нечетливи. Възражението на ответника за липса на възражение, освен неоснователно, е и неотнормено.

По изложените съображения и при определяне на размера на втората искова претенция съдът съобразява стойностите, изчислени от вещото лице при повторното разглеждане на делото, а именно – **1928.00 лв.** за гумите и **217.50 лв.** за акумулаторите, поради което и тази искова претенция следва да бъде уважена изцяло съобразно изменението ѝ, направено с молба от 06.12.2023 г. и допуснато в същото о.с.з.

Съгласно задължителното тълкуване, дадено в т. 4 от Тълкувателно решение № 3/2004 г. по тълк.д. №3/2004 г. на ОСГК на ВКС, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане, е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове. Ето защо обезщетенията за имуществени вреди по първата и втората искови претенции следва да се присъдят със законната лихва, считано от 14.02.2020 г. до окончателното им изплащане.

По третата искова претенция:

Ищецът претендира, че за периода на задържането на цистерната от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г. той не е могъл да я ползва, което наложило наемането на подобен тип специализирани автомобили от други дружества. Установява се от поясненията на вещото лице Г. в о.с.з. на 06.12.2023 г. и представени от ищеца с молба от 08.12.2023 г. писмени доказателства, че този негов доставчик е само един – „САКСА“ ООД.

Ищецът се позовава на договор за покупко-продажба на петролни продукти от 22.12.2011 г., с който „САКСА“ ООД се е задължило да продаде на „ИСА 2000“ ЕООД дизелово гориво, котелно гориво и пътен битум. Страните са договорили доставки франко складовете на клиента „ИСА 2000“ ЕООД. Съгласно чл.8, ал.3 от договора купувачът има право да заявява горива франко указан от него обект, в който случай е договорена цена за транспортна

услуга – 1.25 лв./км за територията на страната и 62 лв. в рамките на [населено място] за дизелово гориво и газьол и 3 лв./км. за котелно гориво и пътен битум.

Видно от приложения към молба от 08.12.2023 г. фактури доставчикът „САКСА“ ООД фактурира на „ИСА 2000“ ЕООД „транспорт на горива за България“ или „транспорт на горива за [населено място]“ едновременно с доставката на гориво. Представени са справки за извършени плащания или прихващания, както и счетоводни регистри, съдържащи данни за номер и дата на издаване на фактура, доставчик „САКСА“ ООД, предмет на услугата „транспорт“, количество в км, единична и обща стойност и *приемник: обща автомобили, мерцедес автовоз, скания автовоз, обща механизация, МАН автовоз.*

Видно от отговора на задача 4, т.4.3, на САТЕ от 28.11.2023 г., за да изчисли стойността на третата искова претенция в размер на 52 626.99 лв. вещото лице Г. е съобразило фактурирани от „САКСА“ ООД разходи за транспортни услуги по счетоводни данни на „ИСА 2000“ ЕООД. Видно от приложенията към експертизата от 28.11.2023 г. същите са изготвени в счетоводството на ищеца на база на информация по счетоводни регистри, съдържащи данни за фактури с транспортни разходи, т.е. на база представените от ищеца с молба от 08.12.2023 г. писмени доказателства.

Установява се от разпита на свидетел на ищеца М. С. Б., че „ИСА 2000“ ЕООД е специализирана основно в инфраструктурата и притежава обекти, които са извън базите на дружеството. Дружеството има ведомствени бензиностанции и тежки машини, които не могат да се разкарват до ведомствените бензиностанции за зареждане с гориво. Затова ИСА 2000 разполага с нафтовози, които в периода 2018 г. – 2020 г. са били 5 на брой. Конкретният задържан нафтовоз бил с най-голяма вместимост на резервоара – 22 000 литра, докато другите били по-малки – 7 х., 13 х. литра. Икономически не било изгодно да се изпрати нафтовоз до С. или П., за да зарежда гориво. Имали бази на много места, затова използвали нафтовоз на „САКСА“ ООД въз основа на договор за транспорт и за доставка на горива на едро. В договора били заложили два варианта за доставка на гориво - „ИСА 2000“ ЕООД закупува гориво и го изпраща със свой автомобил или „САКСА“ ООД изпраща горивото с техни или с наети автомобили. В конкретния случай, горивото било закупено от „САКСА“ ООД и докарано с нафтовоз на „САКСА“ ООД до базата на „ИСА 2000“ ЕООД в кв.В., където било прехвърлено в автоцистерна на „ИСА 2000“ ЕООД. Това се случило на 11.05.2018 г., а на 29.05.2018 г. шофьор на „ИСА 2000“ ЕООД бил изпратен да зареди строителни машини на ищцовото дружество на обект в [населено място] поле, но не носел в себе си акцизен документ за горивото.

Определянето на стойността на третата искова претенция от разходите, сторени от ищцовото дружество за транспорт на гориво, не изпълнява изискуемата съвкупност на елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Наличието на дълготрайни и константни търговски взаимоотношения между двете дружества въз основа на договор от 2011 г., в който е договорена възможност за осъществяване на транспортна услуга от „САКСА“ ООД в полза на „ИСА 2000“ ЕООД означава, че тази услуга е обичайна част от регулярните търговски взаимоотношения

между дружествата и в никакъв случай – някакъв допълнителен разход поради това, че „ИСА 2000“ ЕООД не е разполага с процесния нафтовоз рег. [рег.номер на МПС] в периода от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г. Както посочва св. Б. „ИСА 2000“ ЕООД разполага с няколко нафтовоза и това, че процесният е най-големият *по никакъв начин не доказва, че единствено и само поради неговата липса в този период дружеството е направило необичайни разходи за наем на други нафтовози.*

По-нататък, механизмът на претоварване на процесното гориво от нафтовоз, собственост на „САКСА“ ООД, на нафтовоз, собственост на „ИСА 2000“ ЕООД, също е указание, че ищцовото дружество обичайно понася транспортни разходи. Опитът му да ги възложи в тежест на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е неоснователен.

Доказателство в подкрепа на този извод е процесната фактура № 195290 от 11.05.2018 г., с която ищцовото дружество е закупило от „САКСА“ ООД 19 912 литра газьол, тъй като същият документ удостоверява и извършена услуга по транспорт на гориво за [населено място] на стойност от 62.00 лв. без ДДС, т.е. фактурираният транспорт е пряко свързан с доставката на гориво, необходимо за осъществяване на основната търговска дейност на ищеца и като такъв представлява разход, който е необходимо свързан с дейността на ищеца.

По сводобно достъпна в Интернет информация от сайта на дружеството „ИСА 2000“ ЕООД е една от най-големите и динамично развиващи се строителни компании на територията на страната. То експлоатира няколко кариери за добив на инертни материали, използвани във високото, пътното и железопътното строителство. Притежава три асфалтови бази на територията на общините С., П. и С. З., с обща производителност над 500 тона на час. Обхватът на дейност на дружеството е изключително широк и не следва да се възпроизвежда за целите на настоящето решение.

Свидетелката Б. установява, че със „САКСА“ ООД работят с бланки – заявки – до къде да се достави и колко литра да се доставят. *Имали бази на много места и затова използвали нафтовози на „САКСА“ ООД (л.129 от адм.д. № 8967/2023 г.).*

Съвкупната преценка на така събраните доказателства навежда съда на извод, че транспортните разходи, които ищецът претендира от държавата, са обичайни за основната му търговска дейност. По отношение на тях не се установява необходимата пряка и непосредствена причинно средствена връзка със задържането на собствения му нафтовоз рег. [рег.номер на МПС] в периода от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г. Безспорно, ищецът е сторил транспортни разходи, фактурирани му от „САКСА“ ООД, но те не са поради невъзможността да ползва процесния автомобил. От една страна, ищецът е разполагал и с други специализирани автомобили. От друга, не може да се приеме, че всички сторени от него разходи в исковия период, така, както са съставени счетоводните му регистри, са поради невъзможността за ползва процесния специализиран автомобил. Напротив, от сключения договор със „САКСА“ ООД, наличието на регулярни търговски взаимоотношения и показанията на св. Б. се установява, че транспортните разходи обичайно съпътстват търговската дейност на „ИСА 2000“ ЕООД. При непредставяне на заявки за конкретни търговски обекти, за които на ищеца се е наложило да

ползва нафтовоз извън обичайната си дейност и при общоизвестните данни за широкия обхват на дейността му, не може да се приеме, че претендираните транспортни разходи са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка със задържането на автомобил рег. [рег.номер на МПС] за периода от от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне на третата искова претенция.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноси за държавна такса в размер на 50.00 лв. за АССГ и 12.50 лв. за ВАС, както и 500 лв. за експертиза при първоначалното разглеждане на делото от АССГ и 702 лв. за експертиза при повторното разглеждане на делото от АССГ. Ищецът претендира направени разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 2200 лв. за първата инстанция и на 6500 лв. пред ВАС. В договор за правна защита и съдействие от 05.05.2022 г., представен на л.130 от адм.д. № 1694/2022 г., е договорено възнаграждение в размер на 2200 лв., за което е посочено, че е заплатено по сметка. Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк.д.№ 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС: Само, когато е доказано извършването на разноси в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК. Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин - например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. При първоначалното разглеждане на делото пред АССГ са представени доказателства за плащане на адвокатското възнаграждение по банков път (л.164). По идентичен начин, в производството пред ВАС е договорено и са представени доказателства за заплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 6500 лв. Към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие пред АССГ е в сила редакцията на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г., според която минималният размер на адвокатското възнаграждения съобразно размера на предявените искове е 2190.15 лв. Договореното възнаграждение от 2200 лв. е в този минимален размер и напълно съответства на фактичката и правна сложност на спора. Към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие пред ВАС е в сила действащата редакция на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г., според която минималният размер на адвокатското възнаграждения съобразно размера на изменените искове от 72 867.03 лв. е 6479.36 лв. Договореното възнаграждение от 6500 лв. е в този минимален размер и напълно съответства на фактичката и правна сложност на спора. Възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК е неоснователно. Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ на ищеца се дължат разноси за адвокатското възнаграждение единствено съобразно уважената част от исковете. Към датата на устните състезания пред настоящата инстанция размерът на исковете е общо 79 511.69 лв. Исковете са уважени за сумата от 26 884.70 лв., съобразно която следва да се присъдят разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 2941.67 лв. Тази сума съответства на

уважената част от исковете от 26 884.70 лв. съобразно исковата претенция от 79 511.69 лв. при сторени разноски за адвокатско възнаграждение от 8700 лв. На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ за отхвърлената искова претенция.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], [улица], да заплати на „ИСА 2000“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ обезщетения за имуществени вреди, както следва: за реално претърпяна вреда, изразяваща се в загуба поради задържано и невърнато гориво в количество от 12 885 литра в размер на 24 739.20 лв., ведно със законната лихва от 14.02.2020 г. до окончателното изплащане, както и за реално претърпяна вреда, изразяваща се в загуба поради унищожаване на 10 броя гуми в размер на 1928 лв. и на два броя акумулатори в размер на 217.50 лв., ведно със законната лихва от 14.02.2020 г. до окончателното изплащане, както и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ разноски в размер на 62.50 лв. за държавна такса, на 1202 лв. за възнаграждения за вещи лица и на 2941.67 лв. за адвокатско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ иска на „ИСА 2000“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Агенция „Митници“, [населено място], [улица], с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в реално претърпяна вреда поради изразходване на парични средства за наем на специализиран автомобил от други дружества – превозвачи, поради невъзможност дружеството да ползва собствената си цистерна рег. [рег.номер на МПС] в периода от 29.05.2018 г. до 26.06.2020 г. в размер на 52 626.99 лв.

ОСЪЖДА „ИСА 2000“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Агенция „Митници“, [населено място], [улица], на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: